

Feth-i Mübîn

"Biz sana doğrusu apaçık bir fetih ihsan ettik." (Fetih, 1)

Edebalı Dergâhı'nda
Kitabullah önünde
Osman Bey'in rüyası:
Bir gönülden
Bir gönüle akan ay;
Filizlenip bağrında
Kıtalara dal uzatan bir çınar.
Yıllar sonra
O rüyanın devamı:
Peygamberin sancağının altında,
Saf tutmuş bekler ervah,
Vadedilen zamanı.

Melekler omuzlamış
İskeleden, sancaktan.
Üçler, yediler, kırklar
El atmış her taraftan.
Dağ parçası yiğitlerin pazularında
Kaderi çekiyor halatlar.
Hayret içinde gece.
Geçit vermeseydi
Tepeler, dağlar
O gemiler,
Yıldızlardan inecekti Haliç'e.

Vakti haber veren davudî sesin
Felah çağrısıyla çalkanır boğaz.
Dualar, aminler
Yıkar suları.
Fetih ayetleri arşa yükselir.
Fetih,
Nakış nakış yazılır gelir.
Akşemseddin'e yed-i takdir
Eyyûb'un kabri üstüne
Seccadesini serdirir.
Toplar,
Tekbir tekbir
Yıkar surları.

Mevlâ'nın,
Türkler'e açtığı yolda
Sultan Mehmet,
Fatih olarak yürür.
O'dur Peygamber'in övdüğü emir.
Ardında vezirler, paşalar, beyler
Ve övülmüş askerler...

Çağlar boyu
Milletlerin rüyası
Yer götürmez orduların,
Şan bırakmış kralların
Erişilmez sevdası
İstanbul...
"Ol" deyince olduran
"Dur" deyince durduran
Yerin, göğün mülkünü
Elinde bulunduran
Seni yazmış kaderimize
Dönüp durdukça devran
Ve güneş doğana dek batıdan
Oğuz Karahan nesline
Gülzâr olasın diye.

Fazıl Ahmet BAHADIR